

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, NESZMÉLYI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2020. 12. 24. - XXX. ÉVF.5-6. SZ.

Isten szava az embereknél táborozik

Négy héten át - az adventben - várakozunk az Érkezőre. Karácsony van. Ez az érkezés ünnepe? Egyáltalán nem. Már hosszú ideje minden évben megünnepeljük Isten megtestesülését, de a jobb világ ígérete nem vált be. Volt egy előérzet, miszerint végre megérkezhetett az emberiség. De 2000 év után semmi sem olyan jó, mint ami Isten megtestesülésének megfelelne. Hitünkben semmi sem annyira stabil, állandó, mint egy jobb világ eljövetele nék a vágya. Ha átnézzük a

Szentírást: Ábrahám megkapja a jövő ígétét a saját hazájában, de dédunokáinak már Egyiptomba kell menniük. Izrael kiszabadul Egyiptomból, de azután 40 évig vándorol a pusztában. Mózes meglátja az ígétet földjét, de meghal, mielőtt beléphetne oda. Izrael nagy néppé válik a földön, de újra elveszíti a földjét, s a babiloni fogságba kerül. A szétszóródott népet a romvárosban vigasztalják, ahogy Izajás próféta is rámutat. Majd Kr.u. 70-ben a Templom végleg elpusztul. A Biblia nem ismer egyetlen olyan népet sem, ami véglegesen megérkezne

valahova, csak az állandó ígétet ismeri. Izrael folyamatosan új utat tör, sohasem éri el azt a célt, ahol békében, szabadon és kibékülve élhet. Ennek az ígétnek a beteljesülése utópia marad. Az ígét megmarad. Isten szövetségé létezik. Ígét

kinek sem kell a mennybe menni, mert Isten elhozta Ígétét, közel az emberekhez. Ha a szöveget szó szerint vesszük, akkor így folytatódik: "Az Ige testté lett, és köztünk lakott". Isten eljövele a földre nem egy templomban történik,

hanem instabilan és mozgékonyan. János evangéliuma a Kivonulás könyvének egy gondolatát veszi alapul. Isten először ott lakik a vándorló nép között. Velük tart a szentség sátrában jóval azelőtt, hogy az ígétet föld-

je megmarad.

A pusztában Isten megköti ezt a szövetséget Izraellel, s átadja nekik parancsait, hogy Izrael élhessen - akár útközben is. Mielőtt a nép belépne az ígétet földjére, Mózes megtanítja Izraelnek Isten parancsait, a Törát. Igényesek, de sokat kell tanulniuk. De Isten tudja, hogy nem borítja el az embereket: "Egészen közel van hozzád a törvény: a szádban és a szívedben, hogy hozzá szabhasd tetteidet." (MTörv 30,14)

János evangéliuma megerősíti ezt az ígétet: "Az Ige testté lett" (Jn 1,14). Sen-

jére érkeznenek.

Jézussal ez az ígétet megerősítést nyer. Ez azt jelenti, hogy ahogyan járnunk kell, úgy Isten Ígétje velünk tart. Jézus Isten Ígétje, amely olyan embereknek szól, akik emiatt sehova se jutnak el, de most már tudják, hogyan kell Istennel együtt járni. Karácsony nem azt jelenti, hogy "megérkezett". Ez az új kezdet ünnepe, Isten velünk együtt járja az utunkat. Mindannyiunknak áldott szent karácsonyt, s örömeiben gazdag új esztendőt kívánok!

Gábor atya

Jöjj el közénk, Urunk, és üdvözíts minket!

Minden kedves Olvasónknak áldott karácsonyi ünnepeket és kegyelmekben gazdag új esztendőt kívánunk!

Pályázati beszámoló

Vérttestolnán az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt pályázati támogatással – EGYH-KCP-19 – megújulhatott a plébánia bejárati lépcsője. Így a tető, a villamos- és fűtőhálózat, illetve a vizesblokk felújítása után a kapott támogatásból az omladozó bejáró helyett biztonságos lépcső került kialakításra. Bízunk benne, hogy a munkálatokat a festéssel és a konyha kialakításával tudjuk folytatni. Istennek legyen hála!

Impulzusok

IMPULZUSOK címmel adott koncertet a tatai kapucinus templomban a Győri Filharmonikus Zenekar Kamarazenekara. Műsorukon többek között Mozart, Bach Telemann, Handel, Vivaldi művei csendültek fel. Köszönjük szépen ezt a csodálatos, felemelő zenei előadást.

Melegétel osztás

Tata Város Önkormányzata és helyi vállalkozók nagylelkűségének köszönhetően a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szervezésében és a 722. sz. Öveges József cserkészcsapat cserkészei segítségével nyilvános melegétel osztással várják a kedves érdeklődőket. Ételosztás időpontjai: 2020. december 12,19,23,30, és 2021. január 09,16,23,30.

Az ételosztás a Magyar Zoltán Művelődési Központ előterében történik. Az étel helyben való elfogyasztására nincs lehetőség, csak elvitelre tudják átadni a jelzett napokon 15-től 17 óráig, illetve az adagszám erejéig.

A várakozáskor és az étel átvételekor be kell tartani a járvány idejére előírt szabályokat (maszkviselés, 2 m távolság), hogy így is vigyázzunk magunkra és embertársainkra egyaránt.

Gyűjts éjszakánkba fényt – Taizéi rorate mise

Rorate coeli de super... (harmatozzatok egetek onnan felülről). A karácsonyra az üzletek fényfüzerekkel és akciókkal készülnek, a katolikus egyház az adventnek (Úrjövetnek) nevezett időszakokkal készül. Ebben a négyhetes kisbőjtnek is nevezett várakozó időszakban hagyományosan a katolikus egyház hajnali misékkal készül Jézus eljövételére. A 6:00-kor kezdődő miséknek sajátos hangulatuk van a téli

szürke hideg reggeleken. A várakozás, a magunkba fordulás, a csendesség a rohanó világunkban különösen fontos. Ezek a szentmisék az egészen karácsony napjáig minden reggel vannak.

A tavalyi tapasztalatok alapján idén is tartottunk taizéi rorate misét. A pénteki rorate miséken elsősorban az ifjúságot vártuk a kapucinus templomba. A gyertyafényes misét zenés taizéi énekek tették meghitté.

A kántor kedvencei

A magyar értelmező szótár szerint a kedvenc szó jelentése: „*Aki vagy ami vonzalmunknak, hajlandóságunknak, szeretetünknek különösen kitűzött és kitüntetett tárgya.*” Mindannyiunknak vannak kedvencei: kedvenc ételei, kedvenc könyvei, kedvenc színészei, kedvenc időtöltései, kedvenc helyei és sorolhatnánk még tovább. De vajon mi felé irányul egy kántor vonzalma, szeretete, mik az ő kedvencei? – Természetesen az énekek. Azok az énekek, amelyeket nap mint nap a szentmisében, a liturgia zenei részeként hallunk, és legtöbbször vele együtt éneklünk.

Készült egy sorozat a kántor kedvenc énekeiből, a kedvenc jelző megokolásával együtt. Bízunk rá magunkat, hadd repítsen minket egészen izgalmas módon az egyházi énekek pazar világába. Az egyes részek olvasásakor bátran vegyük elő a Hozsannát, vagy az Éneklő Egyházat, és akár így kísérik figyelemmel, hogy miért és hogyan válik egy-egy ének a kántor ked-

vencévé.

És most néhány szó a „kántor”-ról. Szuly László a tatai Szent Imre templom és a dunaalmási Nepomuki Szent János templom kántora. Isten dicséretét zengő ének és orgonajátéka mellett tanításával, kedves szavaival is találkozhatunk. A vasárnapi szentmisék előtt ugyanis gyakran bemutatja, hogy miért éppen azokat az énekeket fogjuk énekelni, felhívja a figyelmet azok tartalmára, mondanivalójára. Nagy örömmel és tiszta szívvel segíti a hozzá forduló „kántor-növendékeket”, olyan is akadt, aki kifejezetten az ő hatására lett kántor. Évek óta nagy lelkesedéssel írja és szerkeszti a Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapját a Szőlővesszők c. kiadványt. Akár a leírtakkal, akár a zenei szolgálattal kapcsolatban bármilyen kérdésük van felé, itt kereshetik őt: szulylaci@gmail.com

A sorozat elérhető honlapunkon: <https://tataikapucinus.hu/a-kantor-kedvencei/>

-csj-

Hangszerek megáldás Vérttestolnán

„Csak oda tudom vezetni az embereket, ahol én is vagyok” (Csizsér László) 2 éve, Vérttestolnán megalakult a Vérttestolnai Szent Antalnak elnevezett kórus. A kórus minden hónapban egyszer biztosította a zenei szolgálatot a

szentmisén. A fejlődésért a kórustagok pályázatot nyújtott be hangszer vásárlásra, amit meg is nyertek; 1 hegedűt, 3 gitárt és egy elektromos zongorát, amelyet Albert atya november 15-én áldott meg.

Futóverseny karantén alatt

Az őszi szünetben megmozgatta a cserkészeket egy országos futó és biciklis verseny. A szervezők a tömeg elkerülése érdekében újfajta versenyt szerveztek. Így mindenki a saját maga választott útvonalán és időben teljesíthette az előre megadott távolságo-

kat. A telefonon rögzített idő adatokat kellett elküldeni, amely alapján az országos versenyben eredményt hirdettek. A tatai cserkészek 10 és 100 km kerékpáros távolságon és 10 km-es futáson indultak. A teljesítők érmet kaptak.

Ölelni messziről

„Mindig imádkozz, hogy olyan szemeid legyenek, amelyek meglátják a legjobbat az emberekben; olyan szíved, ami a legrosszabbat is megbocsájtja; olyan elméd, ami elfelejti a bántásokat, és olyan lelked, ami soha nem veszíti el az Istenbe vetett hitét.”

Advent. A várakozás időszaka. Most talán jobban is átérezzük ezt a várakozást, mint eddig. Sokan csak most tapasztaljuk meg igazán, hogy mit jelent valóban távol lenni a másiktól. Minden napunk egy várakozás. Lehet ez türelmetlen vagy türelmes. „Mikor lesz már vége? Mikor találkozhatok újra a barátaimmal? Mikor jöhet már újra össze a család?” Keressük a válaszokat folyamatosan, és sokszor a kikapukat is, ami néha nem is létezik, és végül észre kell vennünk, hogy a kérdések, a gondolataink elhatalmasodtak rajtunk. Gondolhatjuk azt, hogy ez a folyamatos időzés tökre felesleges, mert „már eleget kaptunk”. Tartsa a mondás, hogy sokszor a végén jön rá az ember a dolgokra. Ebben az esetben is ez történik. Isten soha nem enged meg olyan rosszat, amiből végül nem tud jót kihozni. Végül itt is ki fog derülni, hogy érdemes volt az az idő, amit a várakozással töltöttünk. Hiszen mi lehetne jobb annál az érzésnél, mikor a hosszas távollét után újra látjuk egymást?! A félelem, az aggodalom csak megbénítja az embert... Inkább próbáljunk meg a rosszból is jót kihozni, mert nem lehetetlen, vagyis én eddig még nem tapasztaltam azt, hogy az volna. Ez az idő folyamatos küzdelem, így elbukni is nagyon könnyű. Sokszor dőlünk be a gonosz próbálkozásainak, többször is, mint hinnénk. Néha van,

hogy amiről azt gondolnánk, hogy jó, az lehet, hogy a legrosszabb, amit tehetünk.

Megszoktuk már, hogy testközelben lehetünk azokkal, akiket szeretünk, így nagyon is nehéz átállni egy olyan „másik világba”, ahol nem ölelhetjük át a másikat, nem lehetünk együtt, nem találkozhatunk úgy, mint eddig. Meg kell tanulnunk ölelni szavakkal, érintés nélkül. Talán, ha „nagyon viccesek” akarunk lenni, akkor mondhatnánk azt is, hogy „nehéz, de belejövök majd”. Igazából az a szomorú az egészben, hogy muszáj belejönnünk. Viszont itt ami nagyon lényeges, az a küzdelem. Minden napunk egy harc a gonosz ellen, a távolságok ellen, de a jó hírem az, hogy Isten megtanít minket küzdeni. A nap mint nap szembe jövő akadályok végül átformálnak és megerősítenek.

A szeretet nem az, hogy kívülről én mit mutatok meg, hanem, hogy belülről mit érzek. Ha szeretek valakit, és fontos nekem, akkor a távolság sem jelenthet akadályt. Nehéznek nehéz, de valójában itt tudjuk meg azt, hogy mit jelent nekünk a másik, vagy éppen fordítva, a másiknak mit jelentünk mi. Ez így egyébként nagyon sablonosnak tűnhet, már én is érzem, de gyakorlatban már nem igazán nevezhető annak. Minden napunk egy küzdelem, viszont mi döntjük el, hogy ez a harc reménnyel vagy féle-

lemmel tölt el bennünket. A katonák se úgy indulnak el a háborúba, hogy azt gondolják, veszíteni fognak, hanem, hogy övék lesz a győzelem, vagy legalábbis remélem, hogy így van.

És mindjárt itt a karácsony. Lehet, hogy nem csaphatunk egy jó kis nagycsaládi banzájt, de talán a hangoskodás helyett megtanuljuk élvezni a nyugalmat, a csendet. Na, de tudod honnan fog jönni ez, csak úgy magától? Még nem is kell nagyon koncentrálnod rá, csak engedni magad hozzá. Jézus fogja ilyenkor elárasztani a világot meleg szeretetével és érintésével, hiszen születésével békét hoz mindannyiunk szívébe. El tudod ezt hinni? Én igen... És tudod, miért hiszem el? Mert mikor meglátom egy családtagom mosolyát, eszembe jut az a krisztusi béke és szeretet, amiről ösidők óta beszélnek. Jézus akár a másik emberen keresztül akar átölelni minket. Nekem sokszor sikerült ezt megtapasztalnom. Remélem, ezt egyszer mindenki át tudja élni.

Néha elfelejtjük, hogy milyen igazán és nem felszínesen szeretni, a mostani idő olyan, hogy ezt meg tudjuk jobban élni.

Meg kell tanulnunk ölelni szavakkal, ölelni messziről is, érintés nélkül...!

Mindenkinek kellemes adventi napokat és áldott karácsonyt kívánok!

Joó Viktória

Mikulás

A vasárnapi mise után vidáman szólt a csodálatos ének, miközben Szent Miklós meglátogatta az ifi misén részt vevő közösséget.

„Szent Miklós a hulló hóban puttonyával körbejár.

Bekopogtat minden házba, minden szegényt megtalál.

Mosoly ül az öreg arcán, merre ő megy hull a hó, röpíti szél, szánkó.

Nálunk hagyja a szívét, reánk szórja örömét, nekünk adja jókedvét.”

Szent Miklós a keleti egyházak leg-tiszteltebb szentje, a nyugati egyház a 10. század óta ünnepli. A hagyomány szerint a 3. században született a kis-ázsiai Patarában, gazdag kereskedő-családban, ám a szüleit kiskorában elvesztette, egyik rokona nevelte, s ő ismertette meg a kereszténységgel. Megtérése után Miklós jótékony célokra szétosztogatta örökségét, a hívők pedig égi jelre megválasztották Múra püspökévé. Az emberek tiszte-

letét és szeretetét jótékonykodásával vívta ki, s tettei miatt már életében szentnek tartották. 343. december 6-án halt meg püspöki székhelyén, ahol sírja ezután zarándokhellyé vált. A nevéhez fűződő leghíresebb legenda szerint élt Múrában egy szegény ember, aki nem tudta férjhez adni három lányát, mert nem volt pénz hozományra. A dolog Miklós püs-

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

pök fülébe is eljutott, ám a püspök túl szerény volt ahhoz, hogy nyíltan segítsen. Az éjszaka leple alatt három erszényt dobott be az apának, így a lányok megmenekültek attól, hogy rossz sorsra jussanak. Miklós e tetteért a hajadonok és az aggszüzek védőszentje, s oltalmazója a házasságnak és az anyaságnak. A püspök legendája a különböző vál-

tozatokban élt tovább, mint ahogy a neve is különböző népeknél más-mást jelent: Szent Miklós, Santa Claus, Heiliger Nikolaus, Mikulás, Téalpó, Karácsony apó, Fagy apó. A Téalpó elnevezés a második világháború utáni kommunista időkben szovjet hatásra terjedt el a szocialista országokban. Az orosz néphagyomány szerint Gyed Mároz (Fagy apó) a jószágos Sznyegurocskával (Hópely-

hecske) hozza a fenyőfát az ajándékokkal. Magyarországon a legtöbb gyermekdal is Téalpót énekli meg. Legismertebb Rossa Ernő alkotása, akinek életműve a munkásmozgalmi kórusdalokhoz kötődik. A dallama azonban nem az ő szerzeménye, hanem egy bécsi zeneszerző munkája. Vajon kinek köszönhetjük a Hull a pelyhes fehér hó dallamát?

-P-

Beszélgetés a Caritas Hungarica Díj kitüntetettjeivel

A Magyar Katolikus Karitászt vezetője 2012-ben alapította a meg a Caritas Hungarica Díjat. A díj célja biztosítani a karitászt önkénteseket arról, hogy az Egyház értékeli a rászorulóknak nyújtott karitatív munkájukat. Ennek jeléül külön kitüntetéssel jutalmazza azokat az önkénteseket, akik ezen a téren Krisztus szeretetéről tettek tanúságot szolgálatukban. A díjra minden évben egyházmegyéenként legfeljebb három plébániai karitászmunkatárs javasolható. Az idei esztendőben egyházmegyéink, a Győri Egyházmegye két díjazottja a Szent Imre Plébánián működő Tatai Karitászt csoport vezetője, dr. Lakatos Péterné Diósy Zsuzsanna, valamint Tóth Margit, a csoport egyik tagja lett. Az elismerést 2020. november 17-én Lőrincz Attila győri karitászigazgatótól vehették át. Velük beszélgettünk.

Kedves Zsuzsa!

Hogyan lettél a helyi Karitászt alapító tagja?

2015 májusában váratlanul elvesztettem a férjemet. Ebben a nagyon nehéz helyzetben is a hit, vallásom gyakorlása adott vigasztalást. Rendszeres szentmisére járva (még ebben az évben került hozzánk Kovács Cs. Albert atya) plébánosunk arra buzdított bennünket, hogy látogassunk betegeket, időseket, nála van a névsor, akikkel lehetne menni. Én jelentkeztem, s kiderült, hogy a látogatható idősek, akiket választottam, férjem betegek voltak ... Nagyon örültek nekem, s a velük való kapcsolat nagyon

meghitt, mély lett ... Ezen felbuzdulva Albert atya 2016-ban megalapította a KARITÁSZ-t, ahova jelentkeztem. Kezdetben öten voltunk ...

Hogyan folyik a közösség munkája, miben áll a szolgálatotok?

Már az első évben jelentkeztem a Győri Egyházmegyei Karitászt szervezésében egy továbbképzésre Domaszékra, ahol még jobban megerősödött bennem, hogy itt a helyem ... Kezdetben a kis közösségünk a plébánián kapott helyet, ahol az összegyűjtött adományokat heti rendszerességgel a rászorulóknak adományoztuk. Később plébánosunk kezdeményezésére a rendház egyik lakását kaptuk meg, ahol sok önkéntes munkával ki tudtunk alakítani egy raktárt, irodát, konyhát és egy közösségi termet. Szolgálatunk erőssége kezdetben és később is a rendszeresség, az időséssel való egyéni találkozások, valamint a más intézményekkel kialakított kapcsolataink voltak. Ilyen intézmény a Vakok Intézete, a Szociális Alapellátó, a Hajléktalan Szálló, a Fényes-fasori Idősek Otthona. Ezekben az intézményekben a lehetőségek és igények szerint segítünk.

Községünk összetartozását és lelki fejlődését szolgálta, hogy havonta egyszer összjöttünk, és meghívott előadó gondolatait hallgattuk. Felvettük a kapcsolatot más Karitászt szervezettel, és kirándulást szerveztünk Lébénybe. Sajnos a vírushelyzet ezeket a programokat nem engedi. Reméljük, hogy nemsokára megújult erővel tudjuk folytatni szolgáló szeretetünket.

Hány tagja van a közösségnek, kik

ők, van-e utánpótlás?

Minden évben adódik új tag. Nagyon szeretnénk a fiatalokkal is kapcsolatot tartani. Így már a cserkészekkel sikerült egy programot megvalósítani. A jövőben ezt mindenképpen erősíteni szeretnénk. Tagjaink: Kovács Cs. Albert, Csáky László Gizella, Rombai Erzsébet, Tóth Lajosné Tóth Margit, dr. Kovács Ernőné, Kovács Éva, dr. Szabóné Kóthay Ildikó, Juhász Csilla, Andorka Ferenc, Andorka Ferencné, Édes Zoltánné, Molnár Józsefné, Wéber Józsefné, Sebestyén Mária, Batty Anna, Kontara Attila, dr. Lakatos Péterné, Albert Mária, id. Füles János és három fő szimpatizáns. Három évig nagyon tevékeny tagunk volt † Kovács Tádé, aki a segítő szeretetről tartott előadásokat. Az ő javaslatára vette fel csoportunk Szent Kalkuttai Teréz nevét.

Hogyan fogadtad a díjat? Milyen érzés kitüntetett önkéntesnek lenni?

Nagyon váratlan volt és nagyon meghatódottam ... Ez a díj sokunknak szól. Először is plébánosunknak, Albert atyának, akinek kezdettől fogva szívügye az elesettek sorsa, aztán a közösségnek, akiktől nagyon sokat tanultam, s persze ezek után még nagyobb felelősséget érzek a közösség és a rászoruló iránt.

Miből nyered az erőt az önkéntes munkához?

Természetesen erőt merítek elsősorban a Jó Istentől, családomtól, férjemtől (aki szintén sok karitatív munkát végzett) és a közösségtől. Valamint nem utolsósorban azoktól az emberektől, akik mosolyukkal, kedvessé-

gükkel, szeretetükkel ösztönöznek arra, hogy még nagyobb odaadással végezzem ezt a munkát.

Gyermekeid, unokáid vannak. Hogyan fogadja a család az önkéntes szolgálatot, bár ha jól tudom, nem idegen a családtagjaidtól plébániánk, illetve a város közösségének szolgálata?

Családunkban már kezdettől fogva jelen volt az önkéntes munka. Férjem sokáig képviselő-testületi tag volt, lányom közel húsz éve a Kapucinus Kórus vezetője, kisebbik fiam tíz évig ministrált, nagyobbik fiam adott esetben jogi tanácsokkal látja el a rászorulókat, unokáim zenélnek, énekelnek az ifjúsági kórusban, én pedig hosszú ideig gyermekvédelmi felelősként látogattam a nehéz sorsú családokat.

Munkátok során milyen nehézségekkel és milyen örömökkal találkoztok leginkább?

Azt mondhatom, hogy nehézség kevesebb volt, mint az öröm. Talán nehézségnek számít az, hogy mindig a megfelelő helyre kerüljön a segítség ... A XXI. század „szegénysége” más ... Törekednünk kell arra, hogy a fizikai szegénység mellett észrevegyük a lelki szegénységet, és ez a nehezebb. Ennek megfelelően a hitünk és szeretetünk segítségével tudunk gyógyítani és sok szeretetet adni. Hangsúlyozni szeretném, hogy hivatalos állami, vagy önkormányzati segítséget, támogatást szolgálatunkhoz nem kapunk. Isten kegyelméből azonban a templomban található Szent Antal persely csodálatos módon „soha nem ürül ki”. A legnagyobb szükségben sokszor a legváratlanabb módon és helyről kapunk adományt, hogy azt továbbadva lehessünk segítségére nélkülöző embertársainknak.

Mit üzensz az Apostol olvasóinak?

AZ Apostol olvasóinak azt üzenem, hogy köszönünk minden segítséget. Érezzünk felelősséget egymás iránt. Vegyük észre az „elesetteket”, magányosokat, rászorulókat és várjuk a közösségünkbe mindazokat, akik a mi munkánkban szívesen részt vennének, hiszen együtt, közösen, még jobban tudjuk közvetíteni a krisztusi

szeretetet, amelyre ma oly nagy szükségünk van a világban.

Kedves Margit!

Hogyan lettél a helyi Karitászt alapító tagja? Mi a fő feladatod a közösen belül?

Tőlem Zsuzsa kérdezte, lenne-e kedvem segíteni, akkor még nem tudtam, hogy ez mit jelent. Úgy gondoltam, meglátom milyen, mit kell tenni, ha nem tetszik, odébb állok. Itt maradtam. Most az egyik legfontosabb feladat az, hogy tartós ételkészítést vásároljunk, amit szétosztunk a rászorulóknak. A templomban lévő Szent Antal perselyben összegyűlt adományokból vásároljuk a szükséges dolgokat. De nem csak ez az egyetlen forrásunk, vannak, akik nagy mennyiségű tartós ételkészítéssel lepnek meg minket. Mi ennek épp úgy örülünk, mint annak, aki – mondjuk - csak egy kiló lisztet tud adni.

Mit jelent számodra ez a szolgálat?

Nem ismeretlen számomra a másokon való segítség. Tizenkét évig dolgoztam az egészségügyben nővérként, ebből nyolc évet az egyik legnehezebb osztályon, a baleseti sebészen. Itt igazán lehetett gyakorolni a türelmet, a másokon való segítséget. Szerettem ezt csinálni. A szolgálat számomra a leginkább azt jelenti, hogy másokon legjobb tudásunk szerint és lehetőségeinkhez képest teljes mértékben segíteni. Ezt láttam a szüleimnél is. Soha senkit nem küldtek el, aki bekopogott hozzánk, hogy éhes. Kapott ennivalót és „útravalót” is.

Hol kell ma elsősorban segíteni?

Nem tudom. Sokféle gond, probléma van, ami túlmegy a mi „hatáskörünkön”. Mi hetente osztunk tartós ételkészítést. Jelentkeznek nálunk olyan gonddal is, hogy például nincs munkahely. Tanácsot adunk, hol érdeklődjön. Visszajelzést nem kapunk, nem tudjuk, hogy egyáltalán érdeklődött-e, talált-e. Ha hajléktalan jön hozzánk, szintén tanácsot adunk, de nem tudjuk, hogy bemegy-e a hajléktalan szállóra, vagy sem. Mi tanácsot tudunk adni, munkahelyet, pénzt nem.

Minden segítségnyújtás mögött éle-

tek, sorsok, sokszor sok szomorúság is rejtőzik. Mi ad erőt e csodálatos szolgálathoz, a szegények, az elesettek segítségéhez?

Ehhez a munkához nagy együttérzésre van szükség és nem utolsósorban szeretetre. Szeretettel fordulni felénk. Sokszor elég, ha csak meghallgatjuk a hozzánk fordulókat. Az életükbe nem látunk bele, annyit tudunk meg, amennyi elmondanak nekünk. Szükséges a nagy lelkierő is.

Sajnos tudni kell nemet mondani is, bár ez nagyon nehéz.

Hogyan fogadtad a díjat, milyen érzés kitüntetettnek lenni?

A kitüntetés meglepett, úgy érzem, semmi különös nem tettem. Társaimat is megilleti, hiszen együtt teszünk mindent. Egyedül nem sok mindent tudtam volna tenni. A kitüntetés leginkább azt jelenti számomra, hogy elismerik a munkánkat. Jól esnek a gratulációk, jól csinálunk mindent, de biztosan lehetne még jobban is.

Mit adnál útravalóul annak, aki most szeretne elkezdni önkéntes munkát végezni?

Bátran jöjjenek közénk segíteni. Szükség van a fiatalokra, akik továbbviszik ezt a szep, de nehéz munkát. Sok mindenre megtanítja az embert az elköteleződés. Adni kell, mindig csak adni. Jó érzés, amikor az utcán megismernek, rám köszönnek, megszólítanak.

Mi lenne a legnagyobb segítség a ti számotokra?

Ha többen lennénk segítők, és több mindenünk lenne, amit szétoszthatnánk.

Mit üzensz az Apostol olvasóinak?

Mindenkinek köszönöm a jókívánságait.

Köszönjük szépen a beszélgetést, és itt, e helyt is még egyszer szívből gratulálunk a díjazottaknak, és kívánjuk, hogy Isten bőséges áldása és szeretete kísérje a karitászt csoport minden tagját, családjaikat és a „rájuk bízottakat.”

„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25-40)

Markovics Milán atya 2020. november 6-i, az elhunyt katonák lelki üdvéért felajánlott szentmisén elhangzott szentbeszédének szerkesztett változata

Két világ van. Az egyik világot mi magunk alkotjuk meg, a másik világ a teremtett világ, a természet világa. A magunk által kialakított világ, modern kifejezéssel: a komfortzónánk, az az állapot, ahol különösebb erőfeszítés nélkül „jól érezzük magunkat”. Komfortzónánk fala azonban sérülékeny. Ezt akkor fogjuk megtapasztalni, amikor ez a teremtett világ, a természetes világ áttöri azt a burkot, amit mi magunk kialakítottunk benne. A leghatásosabb, a leglátványosabb és leginkább ránk törő ilyen hatás a fájdalom, a szenvedés és a halál. De sok minden más is. Ilyen egy természeti csapás is. Amikor betör hozzánk, a mi komfortzónánkba, akkor felfigyelünk arra, hogy valami mégsem úgy van, ahogy mi azt elképzeltük. A helyzet az, hogy sokszor elébe mehetnénk ennek, de nem tesszük, mert jól érezzük magunkat a kis csigaházunkban. Mi az az eszköz, mi az a valami, amivel képesek vagyunk átlátni ezen a burkon anélkül, hogy az ne fájdalmat és szenvedést okozzon? Közhelyesen fog hangzani, de a hit. A hit számunkra egy elcsépett, szinte kiüresedett szó, hiszen azt gondoljuk, hogy hinni bármiben lehet. Lehet hinni az unokában, lehet hinni a matematikában, lehet hinni abban, hogy talán holnap ki fog sütni a nap. Sok mindenben lehet hinni. De a „sok mindenben lehet hinni” és az istenhit között a különbség a végtelel. A szeretet végtelensége. Amikor Krisztus Urunk arról beszél, hogy ő az út, az igazság és az élet,

akkor nem azt mondja, hogy ha jól teljesítesz, akkor méltóvá válsz arra, hogy majd velem együtt elgyere a mennyországba. Hogy majd meglásd a valóságot, az igazságot, hogy ki tudj látni ezen burokból. Nem, ő azt mondja, hogy Velem együtt tudsz kilátni ebből a burokból. Vagyis azt mondja nekünk, hogy nekünk nem felnőni kell hozzá, nekünk nem teljesíteniünk kell hozzá, nem jókká, nem szentekké kell válnunk. Nem mi válunk szentté. Istennel, vagyis Krisztus Urunkkal válunk szentté. Ha belekapaszkodunk, akkor válunk szentté. Lehetünk az ő rosszcsont gyermekei. Elkövetünk hibákat, sőt mindenki elkövet hibákat, mindenben van bűn. Egyedül Krisztus Urunkban nem volt, és Szűz Mária az, aki emberi módon ebben példakép lehet. Ő az ideális kép, hogy mit kellene megvalósítsunk, de nem tudjuk. Ezért halt meg Krisztus Urunk a kereszten. Ezért jelképe a kereszténységnek a kereszt. Abba kell belekapaszkodni. Krisztus Urunkba kapaszkodjunk, és ennek eszköze az imádság. Amikor imádkozunk, tulajdonképpen személyes kapcsolatba kerülünk Krisztus Urunkkal. És belekapaszkodunk, mint ahogy az édesanyába a gyermeke. A szemébe nézünk, és azt mondjuk, hogy nem, én nem vagyok méltó Istenre. Önerőből nem, de Veled igen. Ez a kereszténység lényege. Ez a hit lényege. Nem azt mondom, hogy aki a hitet megtalálja, azt nem fogja érni fájdalom, nem fogja érni a külső világból

hatás, ami megváltoztatja az életét, de azt igen, hogy másképp fogja onnantól látni azt a világot, amiben van. Mert egy egészen más perspektívából fog rálátni az életére. Nem csak azt fogja látni, ami az orra előtt van, hanem kívülről, isteni szemmel tud nézni az életére. És ez azért van, testvéreim, mert nem mi vagyunk különbek azoktól, akik most nem ülnek itt a templomban. Krisztus különb náluk. Mi Krisztusba kapaszkodva tudunk mássá válni, többé, mint bárki más. Még akkor sem mi, csak a Krisztusba kapaszkodásunk válik azzá, vagyis a hitünk. Ha nem szeretjük az embereket, ha nem érezzük azt, hogy mi nem vagyunk különbek náluk, akkor nem fogjuk őket bevonzni a templomainkba. Hiszen azt látják, hogy mi többnek tartjuk magunkat tőlük. De nem. Kevesebbek is vagyunk a magunk módján. Mert mi elengedjük ezt a világot, miközben nem felejtjük el azt, hogy benne élünk.

Azt mondja az evangélium, legyünk szelídek, mint a galambok, és ravaszok, mint a kígyók. Ide van hivatásunk a földre, testvéreim. Nekünk nem elvonulni kell. Akik itt ülnek a padokban, nem remetének készülnek. A legtöbben, akár egyedül élők, akár családok, odahívtak a világba. És oda kell elvigyék Istent. Hogyan tudják elvinni? Úgy, hogy Istenbe kapaszkodnak, és megmutatják az embereknek, hogy létezik ezen a burkon kívül egy világ. Ez a mi hivatásunk.

Szállást keres a Szent Család

Régi adventi hagyomány a szálláskeresés, szentcsalád-járás. Hagymányok szerint a karácsonyt megelőző kilenc napban Mária-szobrot vagy szállást kereső Józsefet és Máriát ábrázoló festményt, szentképet cserélgettek egymás között az ájtatóságban részt vevő családok. Más helyeken, vidékeken egy ilyen szent-

képpel járták az utcákat és kopogtattak be házakba. Ahol befogadták őket, ott imádság után elhelyezték a szobrot.

A Kapucinus templom közösségéből Albert atya hívására 10 család csatlakozott, hogy részt vegyen egy hasonló hagyományban. Most a Szent Családot ábrázoló szobrocská

sorra járja a családokat, és 1-2 nap után kerül mindig új családhoz. Az átadás közös imával történik a hagyományokhoz kapcsolódva, énekel.

Szállást keres a szent család, de senki sincs, ki helyet ad, nincsen, aki befogadja,

Őt, ki égnek s földnek Ura.
Az idő is későre jár,
a madár is fészkére száll.
Csak a Szent Szűz jár hiába
Betlehemnek városába.

Ez a megújított hagyomány alkal-
mat teremt a közösség tagjainak
megismerésére, az együttes imádság
erősíti a hitünket. Mindenkit örömmel
tölt el adni, és jól esik kapni is.
Az idei évben a járvány miatt rövid
átadást tartottunk, és szabadtéren
tudtuk csak ezt megengedni. Ha jö-
vőre Isten is úgy akarja, már egy ven-
déglátással is lehet színesíteni ezt a
hagyományt.

Azon meg el lehet gondolkodni,
hogy a mi ajtónk nyitva állna-e egy
láthatóan gyermeket váró, messziről
jött fiatal család előtt? Máté 25,34.
„Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek
birtokba a világ kezdetétől nektek
készített országot! Éhes voltam, és
adtatok ennem. Szomjas voltam, és
adtatok innom. Idegen voltam, és
befogadtatok. Nem volt ruhám, és
felruháztatok. Beteg voltam, és meg-
látogattatok. Börtönben voltam, és
fölkértestek. Erre megkérdezik az
igazak: Uram, mikor láttunk éhe-
sen, hogy enned adtunk volna, vagy
szomjasan, hogy innod adtunk vol-
na? Mikor láttunk idegenként, hogy

befogadtunk volna? Mikor láttunk
betegben vagy börtönben, hogy meg-
látogathattunk volna? A király így
felel: Bizony mondom nektek, amit
e legkisebb testvéreim közül eggyel
is tettetek, velem tettétek.”

- P -

Gyerekeket kérdeztünk a szeretetről

„Szerintem, ha nem lenne szere-
tet a világon, emberek sem lenné-
nek. Nekem a szeretet Életfeltétel,
olyan, mint a levegő. Törekedjünk
arra, hogy soha ne fogyjon ki belő-
lünk!”

„Az a szeretet, amikor az ember
megnyugszik és kedvességet érez.”

„A szeretet az, ami a családtagokat
és a barátokat összehozza.”

„Ahogy apa szereti anyát.” (Béla 13)

„Amikor várom, hogy megszüles-
sen a kistesóm!” (Milán 6)

„Amikor karácsonykor összegyűlik
a család a karácsonyfánál.”

„Amikor nem ütjük meg a másikat
és nem húzzuk meg a haját sem, ha-
nem játszunk vele.”

„Amikor a hajléktalanoknak és a
szegényeknek ételt adunk.”

„Az Isten jut eszembe róla.” (Gergő
6)

„A szeretet az, hogy nem verek-
szünk, nem piszkáljuk a másikat,
hanem ölelgetjük egymást.”

„A szeretet az, amikor nincs köztünk
harag, segítünk és örömet okozunk
egymásnak.”

„Amikor a másíknak jót teszek.”

„Amikor az osztálytársam elküldi
nekem a leckét, mikor én beteg va-
gyok.”

„Apa, anya, Dóri, hogy együtt va-
gyunk, hogy jó együtt lenni, meg
egy kicsit a halál is eszembe jut,

mert akkor már nem leszünk így
együtt.” (Medó 6,5)

„Szeretet az, hogy jót okozunk egy-
másnak, nem bántjuk, hanem meg-
öleljük és megpuszljuk egymást.
Szeretet az, hogy Isten velünk van.

Szeretet az, hogy megteszünk vala-
mi olyat, ami másnak segítség vagy
olyat, amit más nem tud megten-
ni. A szeretet a szívünkben van.”
(Áron 4)

„A szeretet az mikor összegyűl a
család, mikor van kiért élned, mi-
kor Isten hív, hogy higgy őbenne
Meg a tisztelet, olyat csinálj, hogy
boldog legyen a másik, anyai lányai
szeretet, a szeretet lehet még az is
Pl. : mint a sírás, nevetés.” (M. 10
éves)

„Nekem a szeretet egy energialö-
ket. Ha szerettemmel találkozom,
túllendülök a problémáimon és
minden negatívát kizár az agyam.
Ha a cserkészekkel vagyok, nem
számít, hogy miben vagyok kü-
lönc, elfogadnak olyannak, aki va-
gyok és szeretnek azért aki vagyok.
Közöttük érzem magam a legna-
gyobb szeretetben és biztonságban
a család után.” (Liza 13)

„Számomra a szeretet az az érzés,
amit legfőképpen a mamáim, pa-
páim, szüleim, testvéreim iránt ér-
zek.” (Bíborka 12)

-csj-

Repülés

Egyiptomból kivezette választott
népét. Sok szeretettel, gondosko-
dással és törődéssel.

Engem is kivezet saját fogsá-
gomból, engem is kiszabadít
fogvatartóim keze közül – meg-
szabadít bűneimből, kiszabadít
megkötözöttségeimből. Vezet
finoman és szelíden, kedvesen és
kitartóan.

Mégis felkiáltok olykor – aho-
gyan a választott nép, visszasírva
rabszolga létét, amikor „volt mit
enniük” -, hogy ne, Uram, ne sze-
ress ennyire! Ne vedd el minden
bűnömet! Hagyj! Hagyj!

De Ő ... nem hallgat rám. Újra és
újra a vállára vesz, és „mint fióká-
it repülni tanító sasmadár” védel-
mezve, óvón felemel, és repülni
tanít. Eloldja a nehezékeimet,
elveszi, amire nincs szükségem, és
szállunk együtt, fenn a magasban.
És onnan ... minden más. Vele ...
minden más.

Mégiscsak veled, Uram! Sőt, én
magam adom neked magam,
csak repíts és védelmezz! Neked
adom minden bűnömet, minden
nyomorúságomat, neked adom
magamat egészen. Csak repíts,
egészen a szívem közepébe, ahol
nincs más csak Te meg én! Szeret-
lek.

-csj-

Dunaalmás bemutatkozik

Sok évtizeden át volt saját lelkipásztor a községünknek egészen 2006-ig. Ezután Szomód, Tata, Szöny plébánosa látta el a falut. Egy ideig próbáltuk megőrizni a plébánia épületét. Sejtettük, hogy saját plébánosunk már nem lesz, de talán sikerül idecsalogatni egy hitoktatót, aki ellátja az iskolai hitoktatás feladatát. Mivel ez nem sikerült, eladtuk a plébániaépületet a hozzá tartozó kerttel együtt. 2020. augusztus elsejétől újra Tatához tartozunk.

Templomunk 1775-ben épült barokk stílusban. Sajnos a történelem viharai nem kímélték. Tornyát a világháborúban lelőtték, a toronysisak azóta sincs visszaállítva az eredeti formában. A harangokat több ízben elrekvirálták hadi célra. Jelenleg 3 harangunk van.

A nagy harang felirata: *„Árpádházi Szt. Margit tiszteletére és Kurucz-Tóth Klára emlékére (+1945. III. 30.) újraöntette családja az Úrnak 1947. évében Szlezák László aranykoszorús harangöntő mester által Budapesten”*

A közepes harang felirata: *„Szt. Mihály főangyal tiszteletére újjáöntették a dunaalmási r.k. hívek 1948. Öntötte Szlezák Ráfael Rákospalotán.”*

A kis harang (lélekharang) felirata: *„Isten dicsőségére, Nepomuki Szt. János tiszteletére újjáöntették a dunaalmási róm. kat. egyházközség hívei és templomi énekkara az Úrnak 1948. Nagyboldogasszony évében. Öntötte Szlezák László Magyarország aranykoszorús harangöntő mestere Budapesten”*

A nagyharang súlya 185 kg, a közepesé 100 kg, a lélekharangé 63,5 kg. Templomunk védőszentje **NEPOMUKI SZENT JÁNOS**. A legenda szerint Wolfflin János a kicsiny Pomuk (ma Nepomuk) helységben született Dél-Csehországban 1350-ben. Jogi tanulmányainak befejezése után gyorsan haladt fölfelé az egyházi ranglétrán, annak ellenére, hogy szegény szülőktől származott.

Mint egyházi méltóságot és jelentős szónokot egész Prága ismerte és szerette. IV. Vencel király felesége őt választotta gyóntatójává.

A király kezdetben igazságos és jóakarátú uralkodó volt, de egy balszerencsés mérgezési merénylet után bizalmatlanná és erőszakossá vált. Meg akarta tudni, hogy mit gyónt a felesége. János azonban nem volt hajlandó megmondani, ezért megkínóztatta, és a Moldva folyóba dobatta. (1393-ban)

Jánost a prágai Szent Vid székesegyházban temették el. Szobra ott áll a prágai Károly-hídon. (Sok más hídon is áll szobra. A hidak szentjének is nevezik. Utalás ez arra, hogy hídról dobták a Moldvába.)

Az almási templomban nincsen szobra. A főoltár feletti festmény azonban őt ábrázolja, amint a vértanúság koronáját nyújtják feléje az angyalok. A képen egy másik angyal tartja az ujját az ajkán, utalva ezzel arra, hogy ezt a koronát a titok megőrzéséért kapja.

János 1393. május 16-án halt vértanúhalált. Ez a nap az ő mennyei születésnapja. Ezen a napon emlékezünk rá. Ez a templombúcsú napja.

Szokás az almási búcsút „salátabúcsúnak” is nevezni. Mert ilyen idő tájt van vége a salátaszazónak. Ennek apropóján néhány éve a búcsúi ünnepi mise után agapét tartunk. A háziasszonyok különféle salátákat hoznak: hús-, krumpli-, gomba-, gyümölcs-, tojás-salátát. Nincs verseny, nincs zsűrizés, még csak nem is salátafesztivál a neve. Hiszen nem a saláta a fontos. Az csak egy kellék ahhoz, hogy együtt ünnepeljünk. Ezért az agapé neve: „Salátacsipegető”. Miközben csipegetjük a sokféle salátát, alkalmunk nyílik a kötetlen beszélgetésre.

Egyházközségünknek 15 éve havonta megjelenő saját újságja van („Szőlővesszők”), melynek mottója: Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz.” (Jn 15,

5.)

Ennek révén jutnak el a fontos információk azokhoz a testvérekhez, akik koruk, betegségük vagy egyéb ok miatt nem tudnak eljutni a szentmisére, de a közösséghez tartozásukat kifejezik azzal, hogy anyagilag támogatják a plébániát, megfizetik az egyházi hozzájárulást.

A templom mellett emlékkövek és emlékoszlopok állnak. Ezek emlékeztetnek minket az államalapítás 1000. évfordulójára, a község 900 éves múltjára, az Aradi Vértanúkra, az '56-os hősekre. Egy különleges kopjafa az 1606-os zsitvatoroki békére emlékeztet. Ennek felirata: *„Állították azok, akik jobban szeretik a békét, mint a háborút.”* A szemközti oldalon torkollik a Dunába a Zsitva folyó. 1606-ban itt kötött békét az osztrák, a török és a magyar hadvezetőség.

A templomtól nem messze a református temetőben van Lillának, Csokonai Vitéz Mihály múzsájának a sírja.

A templomdombról *„határtalanul szép kilátás”* nyílik a Duna túlsó oldalára, Szlovákiára.

Ez a kifejezés az almási Lovarda tulajdonosától, Juhász Istvántól származik (ezt a Shengeni határok megnyitásakor mondta), aki egyébként sok éven át aktív résztvevője volt a Tatai Patarának, hagyományörző csapatával együtt. Az ő nevéhez kötődik az immár 20 éve hagyománnyá vált „lovasáldás”. Ez egy Szent László korabeli szokás föllevenítése. Karácsony másnapján, december 26-án összegyűlnek a helybeli és a környékbéli lovasok, gazdák, fogatok. Együtt imádkozunk azokért, akik a lovat békés célból tartják: munkára, sportra, gyógyító terápiára használják. A lovasok megáldása alatt hangzik fel az ének: *„Üdvözlégy, kegyes Szent László király, Magyarországnak édes oltalma. Szent királyok közt drágalatos gyöngy, csillagok között fényességes csillag!”*

Szuly László

Szent Erzsébet „rózsái”

Bajon, az Assisi Szent Ferenc templomban, a vasárnapi szentmise végén került sor Szent Erzsébet kenyereinek a megáldására. A szentmisén megáldott kenyereket a Baji Karitás ajándékozta a híveknek, a gondoskodó szeretet jegyében. Szent Erzsébet megszentelt kenyerei emlékeztessenek bennünket, hogy a segítő szeretettel végzett cselekvés mindannyiunk kötelessége. E segítő tettek mutat jó példát Szent Erzsébet megszentelt élete.

Árpád-házi Szent Erzsébetet, a középkor egyik legismertebb és legkedveltebb szentjét, évszázadok óta nagy tisztelet övezi. Rövid élete során a rászorulókat megsegítésével az Isteni szeretetet tette kitapinthatóan láthatóvá. Vele kapcsolatban a legtöbbször említett történet a rózsák legendája, ezért sokszor a kötényéből kikandikáló rózsákkal ábrázolják. A történet szerint a szegények megsegítésére a kötényébe rejtett kenyerekkel éppen sietett

az utcán, amikor sógora megállította, és látni kívánta, hogy mit rejt a kötényében. Erzsébet csak annyit válaszolt: - Rózsákat viszek. De a sógora erőltetett kérésére megmutatta a köténye tartalmát, és a rokon ott tényleg csak rózsákat talált. Ezek szerint Isten nem akarta, hogy a szent asszony hazugságban maradjon.

Szent Erzsébet áldozatos jóságával évszázadokon átnyúló példát mutat számunkra, hogy a rászorulókat támogatni nem csak lehetőség, de mindenkinek kötelessége is.

Tettei nem csak az elesettek támogatásáról szóltak, de egyben felhívás is - különösen a mai pandémiás időszakban - az emberiségnek arra, hogy a vészterhes időszakot csak egymás iránti toleranciával és embertársaink megsegítésével lehet közösen legyőzni. Irgalmas cselekedetek nélkül az emberiség élete nem tehető jobbá! Erre mutat jó példát Szent Erzsébet élete!

Ezt láthatta e szent asszony cselekedeteiben saját kora és a későbbi századok elesettjei is, de a másokért tenni akaró és tenni kész jóakarató emberek is.

Szent Erzsébet példáját követve egyházunk Karitás csoportja Karácsony ünnepének közeledtével ismét meghirdeti tartósélelmiszer gyűjtő akcióját. Az adventi időszakban az adakozásra kész emberek tartós élelmiszer vagy pénz formájában felajánlott adományait a templomban várja a Karitás! Az adományokból szeretet-csomagok összeállítására kerül sor, mely a rászorulókat számára kerül kiosztásra a szeretet ünnepét megelőzően.

Előre is megköszönünk minden jószívű adományt, és kérjük a kedves híveket, hogy a továbbiakban is segítsék adományaikkal a Karitás működését. ISTEN FIZESSE MEG!

Pentz Imre

Neszmély bemutatkozik

125 éves a neszmélyi *Kisboldogasszony* templom

A templomunk 1892-től 1894-ig épült gót stílusban, Kistersitz Ubald, a klosterneuburgi kanonokrend prelátusa (mint neszmélyi nagybirtokos) megbízásából. Aughofer Adolf, Molnár György tatai, és Schömer Ferencz budapesti építészek terveztek. 1894. július 8-án szentelték be, amiről az előtér jobb oldalán lévő márványtábla tanúskodik.

1894-ig a neszmélyiek számára a templomot Galstok János († 1755) neszmélyi postamester 1714-ben létesült családi kápolnája jelentette.

Az II. világháború során az eredeti torony megsemmisült a benne lévő 2 db haranggal együtt. Az újjáépítés során új torony került a templomra, melyben azóta két harang lakik.

A nagyharang 250 kg-os, a lélekharang pedig 127 kg-os. Mindkettőt Budapesten öntötték 1925-ben a neszmélyi hívek adományából.

Az Oltárunk neogót stílusú, a fő-

oltárkép Szűz Mária, bal karján Kis Jézussal. Ez a régi kápolnából került át a templomba, 1894. májusában. Magassága 89,5 cm, szélessége 55,5 cm, 11 cm vastag aranyozott rámban.

Mellékképeken Szent János és Szent Ubald látható, melyeket Galgóczy István budapesti művészfestő festett (100 – 100 forintért. Ebben az időben egy kántortanító fizetése évi 200 forint volt.)

A szobrok is ebből az időből származnak, melyeket a hívek adományoztak a templomnak.

Egy érdekesség:

A bejárat bal oldalán is található egy márványtábla, amely Albert Habsburg király 1439. október 17-én Neszmélyen bekövetkezett halálának állít emléket.

A templom orgonáját Bécsben készítette Ulmann József orgonakészítő, egy a Klosterneuburgiak által

biztosított orgona átépítésével.

Sajnos a közelmúltban tűzveszélyesnek minősült, és nem használhatjuk. Itt köszönjük meg Albert Atyának, hogy nem maradtunk orgona nélkül, mert a felújításig egy kölcsön orgonát intézett nekünk!

A templomot először 1988-89-ben a hívek adományából alpinotechnikai módszerrel kívülről felújítottuk, a felszentelés 100. évfordulójára 1994-ben pedig a belső felújítás is megtörtént.

2009-2010-ben a torony tetőszerkezetét is javítottuk, de további javítások szükségesek.

A templomkertben, a bejáratától jobbra kőkereszt áll, mely az Örökimádó apácák neszmélyi zárdájából 1950-ben került a jelenlegi helyére, amikor nekik a politikai helyzetből adódóan el kellett hagyniuk a zár-

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

dát.

Ennek érdekessége, hogy az eredeti helyén Mindszenty bíboros úr egy útja során Neszmélyen megpihen-

ve ennél a keresztnél mondott beszédet. (A templom történetében az adatokat id. Wenninger Mátyás nyugalmazott almási uradalmi főtitest 1903-ban kiadott tanulmányá-

ra támaszkodva állítottam össze. (A római katolikus templomok és iskolák Duna-Almáson és Neszmélyen)

Összeállította:
Schmidt Mária

Rendhagyó történelemóra és megemlékezés a nemzeti ünnepen

A cserkészek rendhagyó módon ünnepelték október 23-át, a nemzeti ünnepet. A vírus miatt benti programot nem lehetett tartani, de még az őszi időszak alkalmat adott a kinti találkozásra. A különböző őrsök különböző helyekről indultak neki, mint annak idején 1956-ban a tüntetésre igyekvő egyetemista ifjúság. A cél a Bem szobor (Baji körtemplom romja) volt, ahol a Nemzeti dalt

hallgattuk meg és Zbigniew Herbert lengyel író. A (cserkész) tömeg ezután a parlament elé vonult, ahol Nagy Imre beszéde nem aratott osztatlan sikert. A Sztálin szobrot csak hegesztőpisztollyal sikerült ledönteni. A ledőlt szobornál állva énekeltük el a himnuszt. Ezután a rádió ostrománál már puskaropogás is hallatszott. A zászlóból a nép kivágta a gyűlölt Rákosi címet. Az 1956-os ese-

ményeket vidáman, de mégis komoly lelkiülettel játszották el a cserkészek. A programra vendégeket is hívtunk az ifjúsági kórus és zenekarból. Ezután megkezdődött a számháború. Sok minden történt azon a bizonyos október 23-án, 1956-ban. És a 2020-as évben is. Jó volt, hogy akkor még együtt tudtunk lenni. Azóta „csapataink harcban állnak.” És várnak türelmesen.

Dobozka

Amint belépünk a templomba, mindjárt balra fordulva, az újságos polc és a Szent Erzsébet szobor mellett elhaladva, azonnal rátalálunk. Szerényen ott lapul Kis Szent Teréz lábánál, aki kedvesen és ránk várakozva ott áll az áldott Megváltónk irgalmasságának kapujában. Mintegy biztatva bennünket: Gyertek, kérjétek bátran! Hiszen megígértem, hogy rózsasőt hullatok rátok az égből!

Van odakészítve toll, papír, hogy ráírassátok az örömeiteket, bánataitokat, aggodalmaitokat, kéréseiteket. Az égből valamennyi meghallgatásra talál! Segítséget pedig akkor kaptok, ha kérésetek az üdvösségeteket szolgálja. Ezért, ha valaki nagyon sokszor kér valamit, és nem ta-

pasztal ebben az ügyben meghallgatást, fogadja el alázatosan, mert valószínűen nem válna üdvösségére, ha teljesülne a kérése. Adjon hálát az Úrnak, hogy ennyire vigyáz rá! Kéréseinket szerencsés egy szeretetteljes megszólítással kezdeni, és hálánk, köszönetünk kifejezésével befejezni. Hiszen ez itt nem kívánságteljesítő automata. A Fölséges, Megváltó Királyunkhoz, vagy a legszentebb Édesanyjához, vagy szent Terézhez, vagy akármelyik szenthez az Égből szólunk! Tehát mindig adjuk meg a tiszteletet! Soha ne követelődzünk! Isten mindent tud, mindent lát. Mi csak az orrunkig látunk. Bízunk meg egészen Benne! Amit Rá bízunk, az a legjobb helyen van!

Működik egyházközségünkben egy Árpád-házi Szent Erzsébetről elnevezett Ferences Világi Rendi Közösség. Minden nap valamennyien egy irgalmasság rózsafüzért elimádkozunk azért, hogy kéréseitek meghallgatásra találjanak.

Albert és Gábor atyák pedig, minden hónapban legalább egy, de gyakran több szentmisét is bemutatnak ezekre a kérésekre. Ha azt halljátok a szentmise elején, hogy a ferences imaszándékokért következik a szentmise, akkor mindig a Ti kéréseitekért történik a szent áldozat bemutatása.

Belegondolatok már, hogy mekkora nagy dolog ez? Hát bátran éljétek vele!

Magó Ottóné Erika

Cönákulum

Már harmadik éve hallhatjuk Albert atya cönákulumra invitáló szavait, de aki rendszeresen figyelemmel kíséri a templomi programokat, újabban minden hétköznap találkozhat a cönákulummal, esti szentmise előtti vagy önálló programként délután, általában 17 órakor. De mit is takar ez a kis- sé idegenül (tényleg idegenül?) hangzó szó? Valójában olyan imaóráról van szó, amelynek központi része mindig az aznapra szóló rózsafüzér, amit megelőz egy rendszerint ókeresztény atyától való elmélkedés, és bezár egy felajánló

ima a Szűzanyához. A rózsafüzér tizedei előtt egyéni felajánlást lehet tenni, ami személyessé teszi a közösségben elmondott imát.

Ez az imaóra egy teremről kapta a nevét, amely Jeruzsálemben, a Sion hegyén található, s amelyet a keresztény hagyomány az utolsó vacsora színhelyeként tart számon. A római időktől kezdve Coenaculum a neve.

Ez volt az a hely, ahol az apostolok összegyűltek az „emeleti teremben” Urunk mennybemenetele után, s ahol Jézus feltámadása után megjelent ta-

nítványainak. Ide menekült Péter, amikor kiszabadult a börtönből, és itt történt a püünkösdi csoda: a Szentlélek eljövetele.

Palesztina minden őskeresztény zarándoka megemlékezik arról a szép templomról, ami ezen a helyen épült. A keresztény világ legszentebb helye volt, s azért csak volt, mert a 6. században a muzulmánok, kiűzve a ferenceseket, elfoglalták. Azóta ezen a helyen szentmisét vagy bármilyen keresztény szertartást tartani nem lehet.

Befejezésül még egy rövid gondolat

magának a szónak a jelentéséről. Az Újszövetség eredeti görög szövegében használt kifejezés jelentése: felső, azaz emeleti terem. Szent Jeromos a Vulgátában ezt coenaculumnak fordította, ami tulajdonképpen ugyanazt jelentette, a rómaiak az emeletes épületek legfelső szintjére használták ezt a szót,

ami a coelum (menny) kicsinyítőképzős változata. A coenaculum kb. olyasmint jelent mai szóval, hogy kicsi menny vagy mennyecske.

Ha tehát cönakulumot imádkozunk, gondolhatjuk magunkat egy kicsit a mennybe.

Füles János

Könyvajánló

Halász Piusz O.Cist: Életünk értelme - Korszerű bevezetés a keresztény hitbe

Halász Piusz (1909-1994) ciszterci szerzetes eddig kéziratban őrzött, Életünk értelme c. írása korszerű bevezetés a kereszténységbe. A mai értelemkereső embernek fokozatosan feltárja a Jézus Krisztus által elhozott üdvösség Örömhírét: a Szeretet-Isten örök életre hívott meg bennünket a meghalt és feltámadt Krisztus által, akinek húsvéti misztériumában a Szentlélek részesíti a hívőket az Egyház szolgálata által. A könyvhöz írt előszavában Szabó Ferenc SJ találóan nevezi Halász Piuszt „a magyar Guardininek”.

Kránitz Mihály: A csodálatos Jél - Adventi útikönyv Ferenc pápával

Csodálatos jelet kaptunk a názáreti Jézus születésében, aki nem tartotta kizárólagos tulajdonának az ő isteni voltát, hanem szeretettől vezélve felvette emberi természetünket, s ezzel látható, valószínű módon megmutatta Isten közvetlen jelenlétét mindenki számára. Ha a betlehemi jászol előtt leborulunk, szívünket eltölti az öröm, látva, hogy Isten a megszületett Messiás személyében önmagát adta nekünk. Törekedjünk e nagy Jél felismerésére, a belőle áradó jószág befogadására és a kapott példa követésére is. Legyen most a szívünkben hála, magatartásunkban alázat és egyszerűség, hogy az egyszerű helyen világra jött Üdvözítő szállást találhasson a mi szívünkben is. Fogjunk össze, és haladjunk együtt a betlehemi Jél felé! (Kránitz Mihály atya)

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 11:30; Szerda: 16:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00

Dunaalmás

Szombat: 15:30

Neszmély

Szombat: 17:00; Csütörtök: 17:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 7:30, 8:45, 18:00

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30);

Csütörtök: 7:30; Péntek: 18:00; Szombat: 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Vesperás

Szerdánként az esti szentmise előtt, 17:30-kor zsolozsmát imádkozunk.

Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap 17 órakor, szombaton 17:30 órakor, május és október hónapban minden nap a szentmise, illetve a vesperás előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Pío atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-15

Szombat-vasárnap: 8-12

Tata, Stranszky u. 15.

PENNY mögötti üzletsor

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2021. február 5. Kérjük, kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratekat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, neszmélyi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2020.12.24. - XXX. évf. 5-6. sz.

Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Megjelenik évente hatszor. • Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Szent Erzsébet kenyere

Hangszerek megáldása

Melegétél osztás

Mikulás ünnepség templomunkban

Caritas Hungarica Díj kitüntetettjei

Cserkészek rendhagyó történelemórája

Szállást keres a Szent Család

